Z čertovské kuchyně

Ďábelský kotlík

300 g vepřového masa, 300 g hovězího masa, 1 cibule, 1 sklenice leča, 1 masox, pepř, 200 g měkkého salámu, 3 feferonky, 3 lžíce sladké papriky, 3 lžíce pálivé papriky, 150 ml jemného kečupu.

Ďábelští utopenci

12 ks špekáčků, 5 ks střední cibule nakrájíme na kolečka a naskládáme do sklenice. Zalijeme vlažným nálevem z 1 lžičky chilli koření, 8 lžic octa, 8 lžic worcesterové omáčky, 8 lžic kečupu, 8 lžic plnotučné hořčice, 8 lžic oleje, 16 lžic vody, 1 lžičky mleté pálivé papriky, 1 lžičky pepře. Nálev povaříme, necháme trochu vychladnout a nalijeme vlažný do sklenice. Po úplném vychladnutí sklenici zavřeme a dáme uležet minimálně na 4 dny. Podáváme s chlebem.



Čertovské bochánky

300 g polohrubé mouky, 200g cukru, 2 vejce, 2 žloutky, 1 lžička bílého pepře, špetka hřebíčku, na špičku nože zázvor. Na polevu: 2 bílky, 200 g cukru, 1 lžička citrónové šťávy. Vejce, žloutky a cukr třeme, přidáme mouku a koření a necháme těsto v chladu odpočinout. Potom vyválíme válečky, ze kterých odkrajujeme malé bochánky. Pečeme na plechu vyloženém pečicím papírem při 180° C. Po upečení polijeme citrónovou polevou (lze také čokoládovou) a zdobíme ořechy, kokosem, rozinkami nebo cukrovým zdobením.

Čertovský čaj

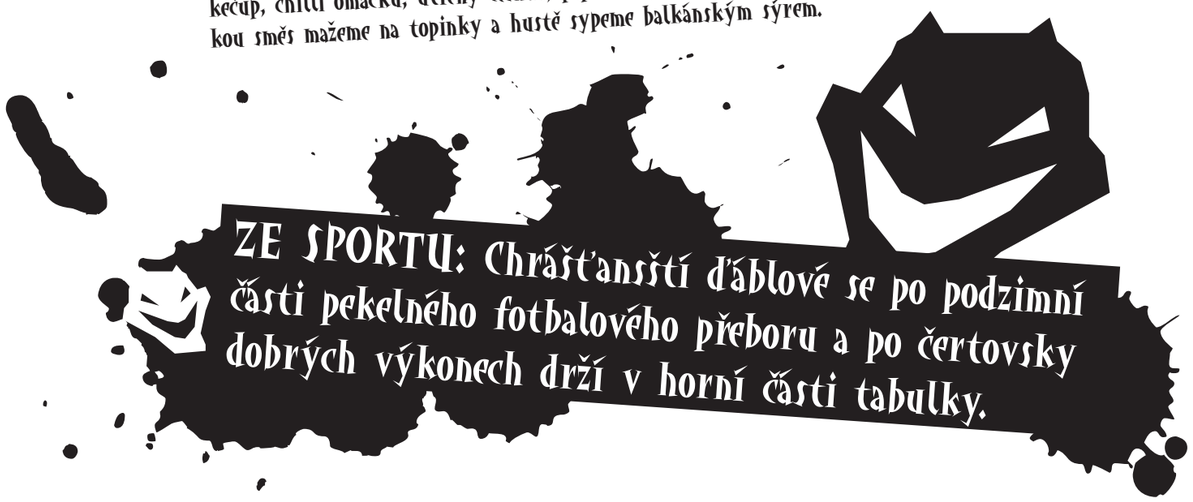
Zázvorový kořen si 6 cm nakrájíme na malé kostičky, vhodíme do konvice, přidáme 3 kousky skořice, 20 ks hřebíčku a zalijeme 1 l vařící vody. Ještě 20 minut vaříme. Sladíme medem, můžeme přidat citrón nebo mléko pro zjemnění. Pijeme tak silný, jak vydržíme (zázvor pálí). Je dobrý při nachlazení.

Ďábelská káva

1 lžíce cukru, 1 lžíce rumu, 3 kostky ledu, ½ šálku mléka, ½ šálku kávy, špetka kardamomu. V šejkru smícháme cukr, rum a mléko. přidáme kardamom a rozdrcený led a dobře protřepeme. Nalijeme do skleničky a dolijeme silnou kávou.

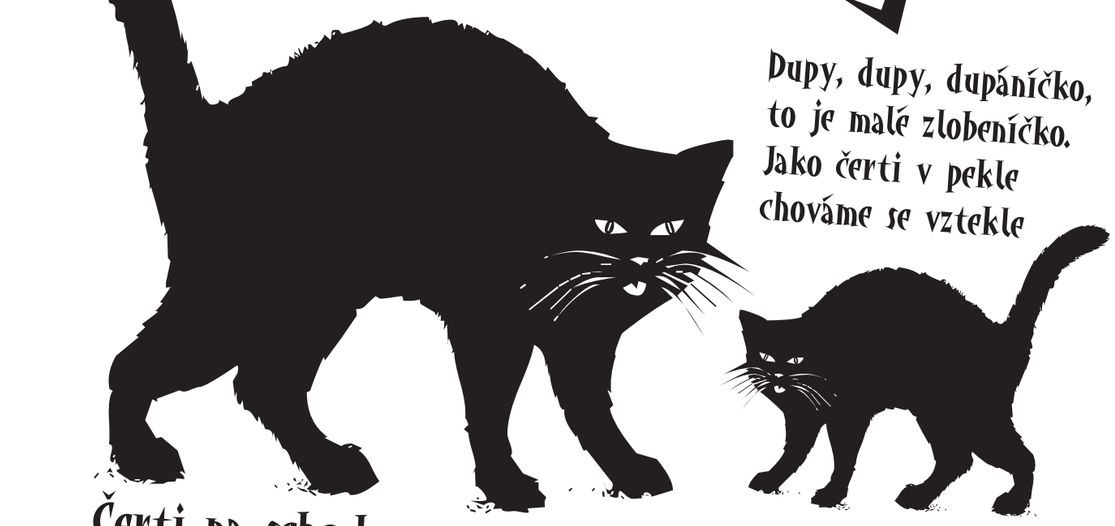
Ďábelské topinky

20 dkg balkánského sýra, 4 stroužky česneku, pepř, 1 lžička vedety, 4 lžíce sladkého kečupu, 2 lžíce chilli omáčky, 3 jitrnice. Chleba opečeme na oleji nebo v toustovači a potřeme česnekem. Jitrnice zbavíme střívek, rozdrobíme na pánev a přidáme trochu vody. Prohřejeme, potom přidáme kečup, chilli omáčku, utřený česnek, pepř a vegetu, dobře promícháme a necháme prohřát. Hořkou směs mažeme na topinky a hustě sypeme balkánským sýrem.



ZE SPORTU: Chrášťanští ďáblové se po podzimní části pekelného fotbalového přeboru a po čertovsky dobrých výkonech drží v horní části tabulky.

Čertovské noviny



Dupy, dupy, dupáníčko,
to je malé zlobeníčko.
Jako čerti v pekle
chováme se vztekle

Čerti na sebe berou nejrůznější lidské podoby. Proměňují se často v myslivce, ve vysloužilé vojáky nebo boháče. Často na sebe také berou podobu černého zvířete – psa, kočky, koně nebo havrana. Čerti vystrkují rohaté hlavy ze skalních děr, jsou mlsní, mazaní, ztřeštění, zlostní a mnohdy i směšní. Často obývají staré zříceniny hradů nebo staré, opuštěné mlýny, kde straší nebo si celou noc krátí dlouhou chvíli hrou v karty.



**Nemalujte čerta na zeď,
co když třeba ožije?
Nemalujte čerta na zeď,
čert je strašná bestie!**

Čerti a čertidla

vařili povidla
a malý čertíček
spálil si prstíček,
když si chtěl osladit
svůj mlsný jazýček.



Když se čerti ženili,
bylo v pekle teplo,
tancovali rejdováka,
až jim z čela teklo.
Ten nejstarší Lucifer
jako kozel skákal,
uhodil se do palce
a pak v koutku plakal.
Když se čerti ženili,
to vám bylo peklo,
tancovali rejdováka
a ze všech jen teklo

Když má čert smutek,
když má čert stesk,
tak nechce ble, ble, ble,
tak nechce ble, ble, ble
dělati dnes.

Když má čert radost,
když nesmutní,
tak dělá ble, ble, ble,
tak dělá ble, ble, ble
s velkou chutí.

Leze z pekla čert
a to není žert.
Po světě se rozhlíží
a lotříky vyhlíží.

Otvírejte, čerti, vrata,
jdem se kouknout na čirťata.
Čertí kluci, čertí holky
mají rádi černé vdolky.
Je tu teplo, teplíčko,
je to peklo, peklíčko.

Když jsem šel do nebe,
stavil jsem se v pekle,
nejstarší Lucifer
pek si tam erteple.
A já jsem ho pěkně
vo ňákou požádal,
ale von že nedá,
že jsem nepřikládal.



Mlýn a ženk je čertova škola.

Čert jakò ďábel, oba jsou černí.

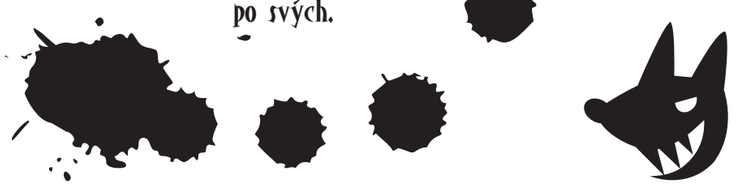


O mlynáři a čertovi

V krásném údolí na potoce plném pstruhů stával kdysi osamělý mlýn. I když stál trochu stranou, zajížděli sem sedláci, protože tak bílou mouku nesemleli široko daleko. Mlynář, který ve mlýně žil, byl statný a silou se mu nikdo nevyrovnal. Lidé si o něm vyprávěli, že je ve spojení s nadpřirozenými bytostmi a že by jistě i samotného ďábla přemohl.

Doslechl se to čert, a protože se považoval za nejchytřejšího a nejsilnějšího, velice se rozzlobil. Zamířil přímo do mlýna, kde mlynář právě něco opravoval na velkém mlýnském kole. „Co nám neseš, myslivče?“ zeptal se návštěvníka. „Nejsem myslivec, ale čert a přicházím si s tebou změřit sílu. Dokážeš-li, že jsi silnější, budeš mít ode mne navždy pokoj. Jestli prohraješ, odnesu tě do pekla !“ Čert ukázal k nedaleké skále a řekl: „Kdo z nás z této skály donese větší kus na návrší za lesem, bude vítězem.“ Mlynář souhlasil.

Jak se ujednali, tak se stalo. Každý z nich odlomil ohromný kus skály. Čert hekal, mlynář se potil, ale byl stále kus cesty vpředu. Tak také došli až na návrší a mlynář první svalil těžké břemeno na zem. Čert, který zůstal několik kroků vzadu, ze vzteku, že nevyhrál, mrštil svým nákladem do údolí řeky a táhl po svých.



Co od čerta chceš, to ti přijde, k čertu zas odejde.

Kdo chce všechno vědět, musí tři dny v pekle sedět.

Kde ďábel nic nezmůže, tam ženu pošle.

Cesta do pekla odevšad rovná, zaspoň zasmrádlí.

Spěch je dílo čertovo.

Ďábel neoře ani nekopá, a proto vždy o zlém přemýšlí.